

Anmodning om foretræde for Folketingets Sundheds- og ældreudvalg

En ung læge blev i august 2017 ved Østre Landsret dømt for grov forsømmelighed efter autorisationslovens §75. Til grund for dommen lå manglende journalføring af en mundtlig ordination til en sygeplejerske samt at lægen ikke efterfølgende sikrede, at ordinationen blev udført. Sagen er i medierne kendt som den såkaldte "Svendborg-sag".

Siden er en bevægelse opstået blandt sundhedspersonale under hashtagget #detkuhaværetmig. Bevægelsen har i skrivende stund engageret over 5.500 læger og medicinstuderende med opbakning fra sygehusafdelinger over hele landet, ligesom Dansk Sygeplejeråd, Psykologforeningen, Jordemoderforeningen, Danske Fysioterapeuter, Danske Lægeseekretærer, HK og mange andre officielt har erklæret deres støtte.

Til dato har over 13.500 skrevet under på en støtteerklæring mhp. at få Svendborg-sagen rejst i Højesteret, og samtidig vise deres bekymring **for sundhedspersoners fremtidige retssikkerhed og arbejdsforhold**. Af underskriverne er næsten 5.000 læger, 2.000 medicinstuderende og 2.500 fra andre sundhedsfaglige grupper.

Svendborgsagen har således skabt et hidtil uset opråb fra alle dele af sundhedsvæsenet. Årsagen til dette er, at den dømte læges handlinger ikke er usædvanlige i den kliniske hverdag. Den dømte læge kunne have været enhver af os. Dommen ændrer dermed grundlæggende på vores arbejdsvilkår på en måde, som vi frygter vil få betydende konsekvenser for sundhedsvæsenet:

A) Dommen pålægger læger et massivt øget fokus på dokumentation, som i forvejen er blevet betydeligt mere omfattende de senere år. Dette er måske juridisk meningsfuldt, men i et travlt, dynamisk og uforudsigeligt arbejdsmiljø med syge mennesker, er det urealistisk og uhensigtsmæssigt.

Implementering af hundrede procent korrekt og tidstro registrering vil medføre endnu flere lægetimer brugt foran skærmen og mindre tid til patienterne. Det vil kræve langt flere ressourcer og medføre et betydeligt mindre effektivt sundhedsvæsen. Desuden er der en risiko for at lægefagligt vigtige oplysninger drukner i journaler fyldt med lægefaglige selvfølgeligheder, og journalen bliver derved et dårligere arbejdsredskab.

B) Dommen pålægger læger et uhensigtsmæssigt krav om personlig opfølgning på alle ordinationer. En sådan overvågning af andre faggruppers arbejde vil ødelægge det tillidsfulde samarbejde og den respekt for hinandens faglighed, der eksisterer mellem sundhedspersoner. Dette forhold er afgørende for sundhedsvæsenets effektivitet og fungerer også som vores sikkerhedssystem i den kliniske hverdag i lige så høj grad som dokumentationen.

C) Dommen er et produkt af en bekymrende linje hos Styrelsen for Patientsikkerhed (STPS). Initialt sås en stigning i antallet af tilsynssager samt midlertidige fratagelser af autorisationer, og nu ser vi ind i en fremtid, hvor selv mindre og almindelige forseelser politianmeldes og bringes for domstolene.

Det lærende sundhedsvæsen ofres til fordel for straf på enkeltpersoner, og denne politiske linje gør os særdeles utrygge. Vi er bekymrede for, at fagpersoner i højere grad vil tie om deres fejl, i stedet for at indberette dem i UTH-systemet. Det vil forringe patientsikkerheden fremadrettet, da vi vil gå glip af essentiel læring, der er med til at forebygge at lignende fejl opstår. Denne bekymring har også de lægelige direktører givet udtryk for.

Således oplever vi, at hvis dommen skal efterleves, tvinges vi til at gå på kompromis med vores faglighed, ligesom det i praksis bliver umuligt at efterleve lægeløftet. Vi kan ikke både *"anvende mine kundskaber med flid og omhu til samfundets og mine medmenneskers gavn"*, og samtidig *"nøje efterleve de mig og mit fag vedkommende anordninger og bestemmelser"*. Og vi frygter at ovenstående medfører længere ventetider, behov for flere læger, et betydeligt mindre effektivt sundhedsvæsen, samt personaleflugt med yderligere forværring af lægemanglen i Danmark. Sagen kan således få store konsekvenser for det

danske sundhedsvæsen og i sidste ende medføre en betydende forringelse af patientsikkerheden - og situationen bør tages alvorligt.

Vi anmoder herved om foretræde for Folketingets Sundheds- og ældreudvalg, mhp. at orientere om om de mulige konsekvenser for sundhedsvæsenet hvis ikke den nuværende linje, som er beskrevet ovenfor, ændres.

Skulle udvalgets medlemmer have behov for at læse mere om sagens forløb og en uddybelse af ovenstående, kan de besøge siden: www.detkuhaværetmig.dk.

Til udvalgets orientering, har vi dd. sendt et åbent brev til Sundhedsminister Ellen Trane Nørby hvor vi, udover ovenstående, efterlyser ministerens tilkendegivelse på flg. punkter:

- Hvordan vi, som læger, skal agere i denne situation, hvor der er berettiget tvivl om, hvorvidt vi kan overholde både vores etiske forpligtigelser overfor patienterne og overholde vores juridiske forpligtigelser iht. loven? For ligegyldigt, om sagen kommer for højesteret eller ej har vi, indtil sagen er afgjort, brug for instrukser fra Sundhedsministeren, hvordan vi skal prioritere vores tid. Hvad er det, vi IKKE skal gøre, når de tilgængelige ressourcer ikke tillader begge dele?
- Om den linje, som STPS lægger for dagen, hvor fejl fører til individuel straf frem for læring fortsat skal være fremherskende, eller om Sundhedsministeren vil sikre, at styrelsen anlægger en linje, der tilgodeser den fremadrettede patientsikkerhed?
- Hvorvidt regeringen vil søge at få ændret lovgivningen, såfremt Østre Landsrets dom står til troende, og hvordan Sundhedsministeren i modsat fald vil sikre, at sundhedsvæsenet tilføres de ressourcer (både økonomisk og ikke mindst i form af uddannet personale), der gør det muligt at leve op til lovgivningen, som den er i dag?
- Hvordan Sundhedsministeren vil sikre, at videreuddannelsen af yngre læger kan ske i trygge rammer fremadrettet, således at de ikke, trods involvering af en mere erfaren kollega, står med det juridiske ansvar for patienterne alene – som det er sket i Svendborg-sagen?

Vi ser frem til en hurtig tilbagemelding fra udvalget,

Med venlige hilsener

Lægerne

Tobias Ramm Eberlein, Louise Lerche Navas, Mikel Alberdi-Saugstrup, Iza Alfredsen, Renee Anita Bøgeskov, Thomas Emil Christensen, Martine Aabye, Kasper Winther, Sham Al-Mashadi Dahl, Lise Holm og Lotte Møller Smedegaard

Pressegruppen under Facebookgruppen "Læger for et bedre sundhedsvæsen" og #detkuhaværetmig-kampagnen.